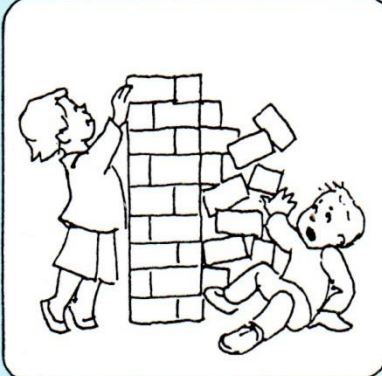

Heb je wel gehoord...

Bijbelse verhalen van alledag voor kinderen van nu
Mies Westera-Franke & Bette Westera

**Een
nieuw
begin
11 jaar**

geschreven door:
Mies Westera-Franke
geïllustreerd door:
Loes van der Mark
uitgegeven door:
NARRATIO

Heb je wel gehoord...

Bijbelse verhalen van alledag voor kinderen van nu
Mies Westera-Franke & Bette Westera

Een nieuw beging
11 jaar

Geschreven door:
Mies Westera Franke
Geïllustreerd door:
Loes van der Mark
uitgegeven door:
Narratio

CIP-gegevens Koninklijke Bibliotheek, Den Haag
doelgroep: ouders, kindernevendienst, zondagschool, basisscholen.
trefwoord: kinderbijbel oorspronkelijk

ISBN 90 5263 047X

©1994 uitgeverij NARRATIO

Postbus 1006, 4200 CA Gorinchem tel. 0183-628188

Niets uit deze uitgave mag verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever:

muziek: ©Rien Westera

drukwerk: Ridderprint, Ridderkerk

omslag: Signaal, Breda

afwerking: Boekbinderij Abbringh, Groningen

Heb je wel gehoord...

Bijbels verhalen zijn verhalen die ons God en onszelf leren kennen.

Wij willen ze doorvertellen aan onze kinderen omdat we het belangrijk vinden dat ook zij God en zichzelf leren kennen.

Het geloof kunnen wij hun niet leren, dat moeten ze zelf ontdekken.

Wij kunnen hen wel helpen op hun ontdekkingsreis.

We kunnen proberen hun duidelijk te maken wat mensen die met God leven beweegt.

We kunnen hun ook helpen zich open te stellen voor de geloofs- en gevoelswaarde van de bijbel.

Dat is wat we met deze serie beogen.

(zie ook de verantwoording op pagina 163-165)

We doen dat door hun verhalen, gedichtjes, liedjes en spelletjes aan te reiken die hen heel dicht bij de bijbelse verhalen brengen. En door de bijbelse verhalen zo te vertellen, dat duidelijk wordt dat het verhalen zijn die heel dicht bij de kinderen staan. Kortom: door bijbelse verhalen te beschouwen als *verhalen van alledag voor kinderen van nu*.

Een nieuw begin

is van:

Een geheim?

Wat is er aan de hand? Waarom doen de grote mensen zo geheimzinnig? waarover fluisteren ze zo druk? Hulda klimt voorzichtig een paar treden hoger op de trap die naar het platte dak voert. Vader heeft har en Jochanan naar beneden gestuurd; 'Gaan jullie maar even buiten spelen, kinderen. 'Jochanan is naar zijn vriendjes gegaan, maar Hulda is nieuwsgierig, ze wil weten wat daarboven besproken wordt. Maar ze kan het zo moeilijk verstaan; het lijkt wel of ze allemaal door elkaar heen praten. En daar tussendoor klinkt dan ook nog het stemmetje van kleine Sara en af en toe het gehuil van baby Benjamin. Moeder heeft tegen tante Rebekka gezegd; 'Hulda kan wel wat gaan spelen met de kleintjes', maar tante zei: 'Ach nee, laat ze maar hier blijven; Benjamin moet straks toch bij me drinken.'

Hulda klimt nog een tree hoger. Verder kan ze niet, want dan steken haar krullen boven de dakrand uit. Ha, nu kan ze iets verstaan. Wat zegt Grootvader Joram? 'Ik geloof niet dat moeder meegaat; ze vindt dat ze te oud is voor zo'n lange reis.'

Een lange reis? Gaan ze op reis? Waarheen dan? En zouden Jochanan en zij mee mogen?

Luister, nu klinkt de zachte stem van tante Naomi. Tante Naomi is eigenlijk een oudtante; ze is een zuster van grootvader. 'Ik vind het heel jammer, als moeder niet meegaat, maar ik begrijp het. En als Zippora dan toch hier blijft, dan kan zij voor moeder zorgen. 'Tante Zippora is de andere zuster van grootvader, zij gaat dus niet mee op reis. Of zou ze niet mee mogen? Maar ze waren toch allang niet meer kwaad op haar? Vroeger was er ruzie geweest, omdat twee van Zippora's zoons met Babylonische vrouwen waren getrouwd. Sommigen van de familie vonden dat niet goed: joden moesten niet met Babyloniërs trouwen, joden moesten joods blijven. Maar de zonen van tante Zippora zijn joods gebleven en hun vrouwen zijn ook de God van de joden gaan dienen. Nou ja, misschien niet helemaal volgens de regels, maar er is gelukkig geen ruzie meer om.

Opeens schrikt Hulda op: boven aan de trap staat vader. Hij kijkt naar haar, een beetje streng, maar ook een beetje lachend. 'Zo', zegt hij, 'wat zit jij daar stil. Ben je voor luistervink aan het spelen? Hulda krijgt een kleur, ze kijkt naar beneden. 'Nee, ik zat zo maar wat.' 'Hulda, Hulda!' daar is Sara, ze klautert vlug naar Hulda toe. 'Ga je met me spelen?' 'Ja', zegt Hulda. Maar oom Abel pakt Sara's handje. 'Nee kindje, we gaan naar huis; het wordt al donker, het is tijd om te slapen.' Nu komen ze allemaal naar beneden: Vader en moeder, grootvader Joram en tante Naomi, oom Abel en tante Rebekka met de kleine Benjamin.

Hulda loopt de straat in, waar Jochanan en zijn vriendjes spelen. 'Jochanan! Jochanan!' roept ze, 'kom eens gauw!' Jochanan rent naar haar toe. 'Wat is er?' 'Jochanan', fluistert Hulda, 'ik geloof dat we een reis gaan maken.' 'Een reis?' vraagt Jochanan. 'Waarheen dan?' 'Waarheen weet ik niet', antwoordt Hulda, 'maar het wordt een heel lange reis, dat weet ik wel.'

Maarten ziet de laatste tijd een beetje bleek, hij is gauw moe en heeft meestal geen zin in eten. Op school gaat het ook niet zo goed.

Oom Daan en tante José zijn op bezoek; tante is dokter.

Vader en moeder, oom en tante zitten in de kamer: 'Ga jij maar even spelen, Maarten', zegt vader en hij doet de kamerdeur dicht.

Wat zeggen de grote mensen?

Speel het. Een van jullie is Maarten. Wat doet hij? Hoe voelt hij zich? Speel het gesprek nu nog eens, maar deze keer zit Maarten gewoon in de kamer.

Mijn ooms en tantes zijn er,
er is familieraad.
Maar ik mag er niet bij zijn
en daarom ben ik kwaad.
Ze vragen mij nooit wat ie er van vind,
ze zeggen: Ga jij nou maar spelen kind,
Waar wij over praten is niks voor jou.
Wat zijn grote mensen toch flauw.
Bah!

Mijn ooms en tantes zijn er
en ik zit in de gang.
Wat zou er aan de hand zijn?
Ze praten al zo lang!
Wat zitten ze daar nou te fluisteren?
'k Doe heel erg mijn best om te luisteren.
Wat zeggen ze toch? Over wie zou het gaan?
Ik kan er haast niks van verstaan.
Nee!

Mijn ooms en tantes zijn er,
de kamerdeur is dicht.
Ik zit hier op een traptree,
mijn hand voor mijn gezicht.
Want ik voel me steeds onplezieriger,
maar ook word ik almaar nieuwsgieriger.
'k blijf net zo lang hier tot ik weet wat er is,
al was 't tot Sint Juttemis.
Ja!

*Lieve God
grote mensen doen soms zo geheimzinnig
dat maakt ons wel eens bang
we weten niet waar ze over praten
misschien wel over ons
we willen weten wat ze zeggen
maar we durven het niet te vragen
tegen u durven we dat wel te zeggen
u luistert altijd naar ons
laat de grote mensen toch ook luisteren
amen*